

Álmodozás (3)

Egy boldog férfin ragyog az esőkabát is.
Meglepetés a szeme szürkéje, legfehérebb
fehér az inge, mint a gyerekek, viháncolnak
a karján a sápadt szőrszálak. Sovány,
mert megteheti. Egy boldog férfin ragyog az esőkabát is.
Meglepetés a szeme szürkéje, legfehérebb
fehér az inge, viháncoló gyerekkatonák
a szőrszálak a karján. Sovány, mert megteheti.
Boldog, mert lüktet a szél, és a sirályok estére
hazatérnek. Parancsolnia se kell: ragyognak
a levélkék, a szél dagályt hoz, árad és lüktet,
lüktet és árad a tenger.

Igen, én régóta ismerem. Sokáig a késődélután
tartófalait építette. Aztán hajós lett, kijáratot keresett
a tengerhez, majd a virágillatú utcákat védte Pompejiben.
Ott vesztettem el. Azóta egyedül bajlódom a tűzzel.

Ma bátorság tölti el a madarakat.
És mint a vér, olyan kék a tenger.

Álmodozás (5)

(Érett, nagy nőnek képzelvén magam)

Régen a pirosat szerettem, gyümölcsben, húsban, csak a pirosat, igen. Első szeretőim rabszolgák voltak, talán a fiatalságomé, de ki emlékszik a nevükre? De félelemszagot hagy a sok szerelem; verseket írok, későn fekszem, korán kelek – későn/korán, korán/későn – a veszély és a tenger a foglalkozásom lett. Pedig megúsztam számtalan tengeri átkelést, húztam magam után számtalan cirkálót, bárkát, vitorlást, hogy a legvégén, az álomtalan hajnal legtisztább percében gratuláljak a kapitánynak: *úgy... de úgy dobogott a szívem...* Néha belegabalyodom mások mondataiba... megfelelek, meghajolok, közben kezemet nyújtom az évszázadoknak vagy más fenséges uraknak: *üdvözlöm...igen, igen... én is örülök.* Múlik az idő, pedig nem szabadna, múlik, hiszen nem szabadna. És már látom a piros mélyén a feketét.

Gabi mama

A szádat, a szemecskédet, a nyelvecskédet, eszem-veszem. Hazajárok hozzád, mint bagoly a toronyba, áram a vezetékekbe. A nagymamád vagyok, a lelkiismereted, az egyetlened. Nem hagyhatlak el. A porcicamicák az ágy alatt mind téged figyelnek. Tudod, hogy tudom – tudom, hogy tudod; összeráncolom a homlokom, ha megrezzensz. A húsom vagy, a tornyocskám, a lelkem. Kicsi a kicsikébe. Kóbor áram a vezetékekbe. Irigy, fekete vér az ereidbe. Az én vérem.